

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRIJSKE SVOJINE

KLASA 20 (6)

IZDAN 25. aprila 1923.

PATENTNI SPIS BR. 790.

Firma Johann Kremenezky, Beč.

Posuda za živu kod električnog svjetlucajućeg svetla za željezničke signale.

Dopunski patent uz osnovni patent broj 789 sa najdužim vremenom trajanja
do 30. juna 1937.

Prijava od 30. marta 1921.

Važi od 1. jula 1922,

Pravo prvenstva od 26. juna 1917. (Austrija).

Predležeci izum tiče se usavršavanja posude za živu kod električnog svjetlucajućeg svetla za željezničke signala po glavnom patentu Br. 789; svrha je da se odstrani ovisnost frekvence svjetlucajućeg svetla od vanjskih temperatura. To se događa po izumu time, da je posuda za živu dole načinjena, kao kutija sa gibkim dnom, slično jednoj aneroidnoj kutiji i da je okvir kutije čvrsto spojen sa stupovima od većeg, a dno kutije sa jednim stupom od manjeg rasteznog koeficienta.

U crtežu prikazan je jedan primjer izvedbe u okomitom rezu.

Cijev 12 u kojoj se šuplja jezgra prekidača pri ukopčanju solenoida 9 podiže, pri čemu se iskapča solenoid i nato pušta jezgru 10 polagano spuštati, kako je navedeno u glavnom patentu, izilazi od jedne kutije 22 sa gipkim dnom 23. Kutija i donji dio cijevi 12 napunjeni su sa živom, od koje se zrcalo može u cijevi tačno udesiti pomoću jedne u odvojku 24, na gornjem djelu kutije, udesivog vijka 25. Kutija počiva po izumu na u stalku čvrstim stupovima 26 od velikog koeficienta rastezljivosti na pr. iz tvrde gume. Gipko tlo kutije pričvršćeno je na jednom u stalku čvrstom stupu 27 od malog koeficienta rastezljivosti na pr. iz bjelutka.

Kod dizanja vanjske temperature povuče se tako dno 23 dole naprama kutiji i time se spusti normalno zrcalo žive u cijevi 12, usljed čega kod dizanja vanjske temperature rastezanjem žive prouzročeno dizanje normalnog živinog zrcala u cijevi 12 izjednači.

Time se postigne, da se broj prekida u vremenskoj jedinici t j. frekvencija svjetlucajućeg svetla unatoč kolebanjima vanjske temperature održi konstantnom. Bez ovog uređaja dizala bi se sa temperaturom frekvencije svjetlucajućeg svetla i mogla bi se kod ekstremno visokih temperatura dogoditi, da prekidanje uopće ne usljedjuje i da svetla neprestance gori, ako se živa u cijevi 12 digna preko vreće 13.

Patentni zahtev.

Posuda za živu kod električnog svjetlucajućeg svetla za željezničke signale po glavnom patentu naznačena time, da cijev (13) za jezgru (10) od prekidača izilazi od jedne sa živom napunjene kutije sa gipkim dnom i da je kutija nošena od u stalku čvrstih stupova od velikog rasteznog koeficienta pri čemu je dno pričvršćeno na jednom u stalku čvrstom stupu od malog rasteznog koeficienta.

